

at jeg ikke kan indse nogen Nødvendighed derfor eller vente nogen Nytte deraf. Finansloovforslaget er færdigt i den Stikfelse, hvori det nu foreligger. Det giver Finansministeren den Dækning af de beregnede Statsudgifter, som er nødvendig, og jeg behøver ikke at gjentage, hvad jeg allerede under den tidligere Debat har udtalt mere end een Gang, og jeg føler mig fuldkomment overbevist om, at den ærede Finansminister, naar han forelægger Finansloovforslaget, som det nu foreligger, til Hans Majestæt Kongens Stadfæstelse, ogsaa vil bruge den Dækning af Udgifterne, hvorpaa der ligeledes der er givet ham Anvisning. Skulde senere Forslaget om en Indkomstskat blive vedtaget, da vil det jo slet ikke medføre nogen Forandring i Finansloovforslagets Indhold, thi der er i Finansloovforslagets næstsidste Paragraf, dets § 27, optaget en Bestemmelse om, at Indkomstskatten, forudsat at den vedtages, føres til Indtægt. Det vil da følge af sig selv, at Finansministeren ikke behøver at realisere af Reservecfondens Midler, hvad han faar refunderet paa anden Maade, ligesom det ogsaa følger af sig selv, at Finansministeren, dersom Ræsebeholdningen viser sig virkelig at være saa stor, som et æret Medlem (Andræ) — jeg tror med fuld Føje — har fremhævet, at den er, ogsaa i Betragtning heraf ikke vil behøve at realisere af Reservecfondens Midler. Jeg ser, som sagt, ikke rettere, end at Finansloovforslaget, som det nu foreligger, er færdigt, og at der ikke er nogen Grund til at udsætte 2den Behandling deraf, indtil man faar at se, hvad man i det andet Thing vedtager om en Sag, som slet ikke nu foreligger her, og til hvis Afgjørelse der ikke er den allerminste Nødvendighed for at tage Hensyn ved Finansloovforslagets Behandling. Og jeg maa derfor tillade mig i Modsætning til, hvad der blev udtalt af det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn, at udtale det Dnske, at vi ikke udskyde Finansloovforslagets Behandling denne Gang mere, end vi pleie. Der er slet ingen Grund dertil.

15de Februar.

Formanden: Ege overfor den sidste ærede Talers Ytringer om hans Anskuelse om det rette Tidspunkt for Foretagelsen af den foreliggende Sags 2den Behandling skal jeg kun henholde mig til, hvad jeg allerede før udtalte til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredss (Madvig), da han talte om det samme Spørgsmaal, men i modsat Retning. — Det 1ste Medlem for 1ste Kredss har Ordet for en kort Bemærkning.

Madvig: Jeg skal ikke nu gaa ind paa Sagens Realitet. Jeg skal kun sige, at jeg tror, at de, der have fulgt Diskussionen, ville indse, at det at vedtage Finansloovforslaget i dets nuværende Stikfelse efter en skyndsom 2den og 3die Behandling, uden at tage Hensyn til, hvoreledes det gaar med Lovforslaget om Indkomstskatten, let kan føre til, ja, efter de afgivne Erklæringer næsten maa føre til en meget stærk Konflikt og tillige maa føre til et ministerielt Skifte (Andræ: Nei!). — Ja, det antager dog jeg, og de, der dele denne min Anskuelse, ville derfor rimeligvis ogsaa dele mit Dnske. Jeg stoler forresten, som før udtalt, ganske paa den høitæredede Formands Hensyntagen til alle mulige Forhold.

Bonnié: Det ærede 3die Medlem for 8de Kredss (Brind-Seibelin) søgte før at nedlægge Indsigelse mod, at de paagældende Amter komme til at give et større Bidrag til Gjenneførelsen af Loven af 21de Januar 1871 om Førgesforholdene ved Sallingrund, end der i sin Tid var omtalt i Motiverne til den nævnte Lov, da Forslaget til samme forelaa Rigsdagen til Behandling, og han gjorde den Paastand gjældende, at den Sum, som da var omtalt som nødvendig til Omordningen af de derværende Forhold, nemlig 60,000 Rbd., var støttet til et bestemt Dverflag. Derimod maa jeg tillade mig at nedlægge en Indsigelse. Den var ikke støttet til fuldstændig bestemte Dverflag; de Dverflag, hvorpaa Forslaget til Loven af 21de Januar 1871 var begrundet,